

hvorpaa Statens Tilshyn med Kommunerne kan ordnes, at dette Tilshyn kunde overdrages til Amtmændene. Men det tror jeg dog af flere Grunde ikke kan lade sig gøre. I ethvert Tilfælde vil jeg dog sige, at efterat man baade før og efter Loven af 1868 har haft et Tilshyn, der var særlig stærkt, fordi det var repræsenteret ved en Mand, der var Medlem af selve Repræsentationen, kan jeg ikke tænke mig, at man nu skulde gaa til et saa svækket Tilshyn, som det vilde være, naar Tilshynet blev lagt i Amtmandens Hænder. Det vilde være en saa væsentlig Forandring med Hensyn til den kommunale Ordning i Købstæderne, at jeg for mit Vedkommende ikke kan gaa med dertil.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(B. Christensen): Jeg vilde gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvorledes manovre paa Bornholm, hvor man, saa vidt jeg ved, har folkevalgte Borgmestere, fører Tilshynet. Jeg kunde tillige have lyst til at høre af den højtærede Minister, hvormange Gange, efter at vi have faaet Købstadkommunalloven af 1868, Staten har haft Brug for sin Tilshynsret, hvormange Gange der er kommet Anker fra Tilshynet, og Staten har maattet stride ind.

Indenrigsministeren (Hørring):

Saa vidt jeg mindes er Forholdet paa Bornholm dette, at der i Allinge-Sandvig Kommune er en Borgmester, der ikke er Retsbetjent — Retsbetjenten er bosat i Hasle — men der er en af Kongen udnævnt Borgmester, saa at Udnævnelsen altsaa for Tilshynets Vedkommende stfer af Kongen. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som den ærede Ordfører rettede til mig, hvor ofte det Tilshyn, som føres med Kommunerne, har fundet Anledning til at gøre Indstilling til Ministeriet, saa er det et Spørgsmaal, jeg slet ikke kan besvare. Det er klart, at dette Tilshyn skal være og er af den Betsaffenhed, at det ikke skal fremtræde som et Tilshyn, der skrider ind mod de Beslutninger, der vedtages. Det skal virke paa en saadan Maade, at Kommunallovens § 12, der giver Borgmesteren Ret til at suspendere en Beslutning af Byraadet, ingen Sinde kommer til at træde i Virksomhed. Derfor har det sin store Betydning, at man har denne Paragraf. Netop fordi den staar der, gaar det hele i Almindelighed sin rolige Gang ved Forhandling mellem Borgmesteren og Byraadet. Vi kunne aldeles ikke undvære den.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(B. Christensen): Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Husmandsbrug.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3003 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(B. Christensen): Jeg maa maaste først bemærke, at naar vi ere komne frem med dette Forslag, er det ingenlunde dermed vor Mening, at det store Husmandsspørgsmaal her i Landet skulde være løst dermed. Vi ere ingenlunde blinde for, at det største og vigtigste Spørgsmaal er at give Landarbejderne Jord. Men sibeordnet dermed vil det maaste ogsaa indrømmes, at der kan gaa Bestræbelser for at bevare de Husmandsbrug, der nu findes. Der har fra anden Side, fra andre ærede Medlemmer i denne Sal tidligere været fremsat Forslag i den Retning, som jeg for mit Vedkommende tror gif for vidt. Vi havde, den Gang disse Forslag vare fremme, Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal. Der kunde maaste nu indvindes, at siden dette Ting har nedsat en Landbokommisssion, maatte det være dens Opgave og Pligt at fremkomme med Forslag om disse Ting. Hvis man imidlertid skal slutte efter de Forhandlinger, der i den indeværende Samling ere førte i denne Sal, er der maaste dog ikke Anledning til i den nærmeste Fremtid at vente Forslag fra den høje Landbokommisssion, da det af Forhandlingerne synes at fremgaa, at den i alt Fald ikke har arbejdet med overdreven Iver. Jeg tror derfor, at naar vi Forslagsstillerne fremkomme med et Forslag som dette, maa det kunne siges at være fuld berettiget, og vi haabe ogsaa derved at vedligeholde Interessen for Sagen og muligt bevirke, at ogsaa disse Forhold ville komme under Overvejelse